

[Gudme.]

det, sukke over, hvor relativt kompliceret beregningen af sociale ydelser er. Det er her som på skattelovgivningens område, at vi i vore bestræbelser for at opnå den størst mulige retfærdighed med hensyn til den enkeltes individuelle forhold gør vore systemer næsten u håndterlige.

Jeg vil gerne tilføje, at vi også finder, at det er rigtigt, at regeringen nu trækker det særbidrag, som var begrundet i bortfaldet af tilskuddet til mejeriprodukter, som kom ind i loven i juni måned, ud igen. Når mælkepriserne nu siden den 7. november 1973, dagen før valgets udskrivelse, har været nedbragt, således at det, der begrundede tillægget fra juni 1973, er fjernet ved en særlig tilføjelse til merværdiafgiftsloven, så må dette særlige tillæg også falde væk. Vi kan derfor ganske følge regeringen i den tankegang, der går ud på, at man ikke skal give tilskud til det, der i forvejen er gjort billigere. Man skal ikke både give i pose og i sæk.

Men denne side af sagen gør det naturligt at spørge og dermed også se sagen i et spareperspektiv: var det ikke rimeligere i stedet for at fjerne disse 30 mill. kr., som er det særlige tilskud inden for pensionsordningen, at fjerne alle de 150 mill. kr., der var en følge af den lovgivning, som blev gennemført den 7. november i fjor? Det er set i et spareperspektiv noget, der fylder ikke så lidt mere. Jeg er klar over, at det ikke er socialministerens område alene; jeg beder ham om at gå videre til de kolleger i regeringen, som han skal forhandle med, og spørge, om ikke man skulle foretage lidt mere vidtrækkende økonomiske overvejelser.

Jeg sagde før, at vi var godt tilfredse med princippet om, at man foretog en regulering af de sociale pensioner efter den disponible indkomst. Man var dermed i overensstemmelse med det punkt 5 i vort program, som jeg nævnte tidligere, altså at man ikke udelukkende ser på den almindelige dyrtidsregulering, men på den disponible indkomst for de pensionister, som man vil velstandsregulere.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne tilføje, at vi i vort program, disse 25 punkter, som vi udgav i efteråret 1973, har et andet forslag, der også går ind på problematikken i velstandsreguleringen. Efter punkt 5

kommer nemlig punkt 6, og det drejer sig om rådighedsbeløbet, hvor vi giver udtryk for den tankegang, at fordi man foretager en almindelig velstandsregulering af pensionerne, kan det egentlig ikke begrunde en forholdsmæssig forhøjelse af de rådighedsbeløb, som kommunerne kan disponere over. Sådan er det i dag, fordi man i pensionslovens § 13 har en regel om, at der er en procentuel afhængighed mellem rådighedsbeløbet og det samlede pensionsbeløb. Det vil altså sige, at en forhøjelse som den, vi foretog i juni, og en forhøjelse som den, vi står og er ved at foretage nu, vil medføre, at rådighedsbeløbet forhøjes tilsvarende. Der kan man vel med en vis rimelighed sige: er forholdet ikke det, at når man foretager en velstandsregulering, forøges behovet for rådighedsbeløbet ikke tilsvarende, snarere det modsatte? Når man bringer et vist antal pensionister velstandsmæssigt lidt højere op, så er behovet for rådighedspenge ikke af samme omfang. Derfor har vi udtrykt det sådan i vort 25 punktts program, at rådighedsbeløbet i henhold til folkepensionslovens § 13 skal beregnes i fremtiden som 4-5 pct. af kommunernes samlede udgifter til folke- og invalidepension minus den del af de samlede pensionsudgifter, som hidrører fra velstandsregulering.

Vi har regnet på, hvad det betyder, og vi er kommet til det resultat, at når der er tale om en forhøjelse af pensioner af størrelsesordenen 500 mill. kr. — og det er næsten dér, vi befinder os nu, vi er et sted mellem 400 og 500 mill. kr. — så vil en sådan regulering betyde, at man i det første år sparer 10-15 mill. kr., i det næste år 20-25 mill. kr., i det næste 30-40 mill. kr. og i det sidste 40-50 mill. kr. Så derfor vil jeg foreslå, at vi under den udvalgsbehandling, der forestår, foruden at tale om det, der allerede er fremført fra regeringens side, også får lejlighed til at se på rådighedsbeløbet og velstandsregulering og rådighedsbeløb sammenholdt med hinanden for at se, om vi måske i fællesskab også kunne foretage denne besparelse. Jeg regner med, at socialministeren såvel som mange andre medlemmer her i tinget vil være lydhøre over for noget sådant.

Karen Thørse Hansen (KF):

De 4 lovforslag om forhøjelse af grundbe-